

Denizatı

Masallardan çıkıp gelmiş adeta. Hayallerde yaratılmış bir hayvan. Sanki bir gün birisinin canı bir resim çizmek istemiş de oturup düşünmüş: HmMMM... Bugün sualtında yaşayan bir at mı çizsem? Yele yerine mini mini dikenleri olan bir denizatı. Bacak yerine küçük sırt yüzgeçleri olsun. Tutunmak için minicik, kıvrık bir kuyruk, boncuk boncuk gözler ve de zarif bir boyun.

Elbette hiç kimse, bunu böyle oturup çizmemiş. Denizatı gibi delice bir şeyi istesen de uyduramazsın. İşte gerçekler hayallerden daha şaşırtıcı olabilir böyle.

Denizatı ufacık bir balık. Yüzmeyi pek bilmeyen mini mi mini bir balık. Kuyruğuyla bir yosunun ucuna tutunur, akıntılar onu sürükleyip götürmesin diye. Yosunun ucunda, usul usul salmırken, küçüçük bir balona benzer.

Dolunayda erkek ve dişi denizatları birbirlerini aramaya koyulur. Kuyrukları bu kez tuzlu deniz bitkilerine değil, birbirlerine dolanır. Sonra dişi, minik yumurtalarını, erkeğinin küçüçük kesesine atar. Şu bizim erkek denizatının karnındaki küçük kuluçka kesesine. Yumurtalar yerine yerleşir yerleşmez de "Eyvallah!" der, çeker gider.

Erkek, dişiden hamile kalır. Ne hayvan ama değil mi! Erkek denizati, kesesindeki minik yumurtalara gu gibi bakar. Bu arada yumurtaların yanına biraz da kendi dlnden atar. Birkaç hafta geçince yavrucuklar doğar. Sonra hemen babalarının kesesinden çıkar, uçsuz bucaksız denize dalarlar. Sanki bir sihirbaz numarası gibi inanılmaz ama ne hile ne de hayal, yüzde yüz gerçek.

Çardak kuşu

Dünyanın öbür ucunda yaşar çardak kuşu. Allayıp pullamaya, allayıp pulladığı yuvasıyla da dişileri tavlamaya bayılır. Ormanda yere yaptığı yuvasını, bahçelerdeki çardaklar gibi süsler püsler. Nasıl çardaklar dayalı döseliyse, çardak kuşu da yuvasını kendi eşyalarıyla dayar döşer. Ormandan bulup getirdiği envai çeşit nesneyle.

Çardak kuşu allayıp pullayarak tavlamaya bayılır, demiştik ya. Hayat boyu bütün meşguliyeti bu onun. Önce öyle bir yuva yapar ki neredeyse yüz çardak kuşu rahatça sığar. Sonra sıra eşya toplamaya gelir: Yılan derisi, olmadı parlak taşlar, olmadı salyangoz kabukları, o da olmadı çiçekler, yapraklar, böğürtlenler. Böğürtlenleri çiğneyerek suyunu çıkarır. Bu suyla, sarayının direklerini kırmızı ya da maviye boyar.

Sonra zorunlu bekleme dönemi başlar. Dişisini bekleme dönemi. Nihayet bir gün bir gelin adayı çıkıp gelirse, oynayıp kıvırtması ve şarkı söylemesi de şart. İşi hiç de kolay değil. Üstelik bütün uğraşlar boşa da gidebilir. Çünkü dişi kuş çoğu kez, sanki bir müzeyi ziyaret edermiş gibi, etrafı şöyle bir dolaştıktan sonra çekip gidiverir. O zaman erkek çardak kuşuna düşen yine beklemek olur. Bir de kuruyan çiçekleri tazelemek. İşte böyle, çardak kuşunun hayatı boyunca yapacağı işler belli. O ne allayıp pullamaktan, ne de dişisini tavlamaktan vazgeçebilir.

Gagalı memeli

Düşünsene birileri çıkıp sana hem kuşa hem de sürüngenlere benzediğini söylese. Ördekten, kunduzdan, köstebekten oluşan bir karışımın diye yüzüne vursa. Kendinden başka her şeye, herkese benziyorsun dese.

Böyle diyenler var hakikaten. Zavallı gagalı memeli, bu söylenenleri asla hak etmiyor. Onu iyice incelemiş olsalar, hayvanlar âleminde en kendine özgü hayvanın o olduğunu fark ederler.

Gagalı memeli eşsiz bir doğa harikası. Memeli olduğu halde yumurtlayan tek hayvan. Bir çukura yumurtladığı yumurtalardan on gün sonra çakıltaşı kadar ufak gagalı memeli yavruları çıktığında, yumuşacık kürkünün üzerinden sızdırdığı sütle besler onları. Minik yavrular gagalarıyla höpür höpür içerler sütü. Aylar ayları kovalar. Uzun bir süreçtir bu. Öyle ya iyice büyüüp gelişmeleri sonra da ne ördek ne köstebek ne kunduz ne de sürüngen olmadıklarını öğrenmeleri gerekir. Kısacası bir karışım olmadıklarını... Yoksa öyleler mi hakikaten?

Acaba anne gagalı memelinin, sıcak yuvasında yavrularına öğrettikleri şunlar olabilir mi? Sizler birer karışımınız. Bunu aklınızdan hiç çıkarmayın. Bir karışım! Peki, neler var bu karışımında?

Gagalı memeliyle talih kuşundan oluşan şahane bir karışım.

Katkı payı ikisinden de eşit miktarda.